

ΔΡΑΓΕ ΓΙΝΩΣΚΕΙΣ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΕΙΣ

Weet je wel, wat je leest ?

Weet je wel, wat je leest?

In je *bijbel*, bedoel ik.

Ik zal je maar meteen het antwoord geven.

Nee, je weet *niet* wat je leest.

Je *denkt* dat je weet wat je leest.

Is dat zo ?

Ja, dat is *echt* zo.

Een boodschapper van de Heer zei tot Filippus dat hij naar een eenzame weg moest gaan.

De weg die afdaalt van Jeruzalem naar Gaza.

En Filippus stond op en hij ging.

En kijk, er was een Ethiopiër, een staatsman, de minister van financiën van koningin Kandakee.

En deze Ethiopiër was naar Jeruzalem gegaan om te aanbidden.

En hij was op de terugweg en hij las, in zijn wagen gezeten, de profeet Jesaja.

En de geest zei tot Filippus : Treed toe en voeg je bij deze wagen.

En Filippus liep er snel heen en hij hoorde de Ethiopiër de profeet Jesaja lezen.

En Filippus zei tegen de Ethiopiër : *Weet* je wel, wat je leest ?

En de Ethiopiër antwoordde : Hoe zou ik dit kunnen, als niet iemand mij de weg wijst?

En hij verzocht Filippus in te stappen en naast hem te komen zitten.

Jij bent naar een christelijke bijeenkomst geweest om God te aanbidden.

En nu ben je op de terugweg, in je wagen.

En je bent op een eenzame weg.

En je leest je bijbel.

En dan treed ik op je toe.

En ik zeg tegen je : *Weet* je wel, wat je leest?

Misschien vind je dat geen prettige *vraag*.

Misschien vind je wel dat ik je *stoer* tijdens je bijbel lezen.

Misschien zeg je wel tegen mij : Waar bemoei je je mee? Ik *weet* toch wat ik lees..

Als je *dat* tegen mij zegt, dan ga ik weer weg.

En jij rijdt dan met je wagen in volstrekte *onwetendheid* naar je huis.

Je hebt dan wel je bijbel bij je.

Maar je begrijpt er *niets* van.

Maar als je tegen mij zegt : Hoe zou ik dit kunnen, als niet iemand mij de weg wijst?

En je verzoekt mij om in te stappen en naast je te komen zitten, dan laat ik je zien dat je bijbel een vertaling is van oude handschriften.

Het 'Oude Testament' is oorspronkelijk in het Hebreeuws en het Aramees geschreven.

Het 'Nieuwe Testament' in het Grieks.

Die Hebreeuwse en Griekse handschriften, *dat* is het Woord van God.

En je bijbel is de *vertaling* van Gods Woord.

Begrijp je dat ?

Ik zal het *nog een keer* tegen je zeggen.

Jouw bijbel is *niet* Gods Woord.

Jouw bijbel is een *vertaling* van Gods Woord.

Misschien ben je nu verrast.

Misschien heb je dit nog *nooit* gehoord.

Misschien moet je dat even *verwerken*.

Maar *als* je dat verwerkt hebt, dan zit je meteen met een *grote* vraag.

En dat is : Hoe weet ik nou of mijn bijbel, die *vertaling*, wel overéénkomt met die handschriften ?

Dat wil ik heel graag *nu* met je bespreken.

Wij bekijken samen een vertaling van het Nieuwe Testament.

Wij gebruiken de Nieuwe Vertaling uit 1951 van het Nederlands Bijbelgenootschap, ook wel 'het NBG' genoemd.

En wij toetsen die vertaling dan aan de hand van de Griekse handschriften.

Met behulp van het ISA-programma.

Ik pak mijn bijbel (het NBG dus) en ik begin met de brief aan de Romeinen.

Dan lees ik in Romeinen hoofdstuk 1 vers 1 : 'Paulus, een dienstknecht van Christus Jezus...'.
En dan zoek ik dit op in het ISA-programma.

Romeinen 1:1 (NBG)

Paulus, een dienstknecht van Christus Jezus, een geroepen apostel, afgezonderd tot verkondiging van het evang

ΔΟΥΛΟΣ
SLAAF

1:1	ΠΑΥΛΟΣ	<u>ΔΟΥΛΟΣ</u>	ΧΡΙΣΤΟΥ	ΙΗΣΟΥ	ΚΛΗΤΟΣ	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
	paulos	doulos	christou	iēsou	klētos	apostolos
	Paulus	slaaf	van-Christus	Jezus	geroepen	afgevaardigde

ΑΦΩΡΙΣΜΕΝΟΣ	ΕΙΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ	ΘΕΟΥ
aphōrismenos	eis	euaggelion	theou
afgezonderd-zijnde~	tot-in	goed-bericht	van-God

En dan lees je in het Grieks : Paulos, doulos Christou Iesou...

Deze Griekse woorden betekenen in het Nederlands: 'Paulus, slaaf van Christus Jezus '.

Kijk, daar heb je een verschil.

Het NBG heeft hier 'dienstknecht'.

De Nederlandse interlineair vertaalt met 'slaaf'.

Volgens het Koenen-Endepols, *Verklarend handwoordenboek der Nederlandse taal*, Wolters Noordhof, Groningen 1966, is een dienstknecht 'een ondergeschikte'

En een slaaf is volgens Koenen : 'een lijfeigene, die geen persoonlijke rechten heeft.

En wat is een 'lijfeigene' ?

Volgens Koenen : 'een persoon wiens lichaam het eigendom is van zijn heer.'

Een slaaf is dus wat anders dan een dienstknecht.

Een dienstknecht werkt voor loon.

En een slaaf is het eigendom van zijn heer.

Dat maakt deze passage in Romeinen 1:1 wel even anders.

Laten we nu de gedachtegang van de vertalers even volgen.

Daarvoor gebruiken we de Studiebijbel.

Je weet wat de Studiebijbel is?

De Studiebijbel is het standaardwerk in Nederland voor de uitleg van de bijbel.

Alle kerken in Nederland bevelen deze Studiebijbel *van harte* aan.

Volgens de Studiebijbel, Centrum voor Bijbelonderzoek, Veenendaal 2003, deel 12, bladzijde 155, betekent het zelfstandig naamwoord (mnl.) **doulos** : 'slaaf'.

Vervolgens zegt de Studiebijbel : een 'doulos', een *slaaf*, is het eigendom van zijn heer, verplicht tot gehoorzaamheid.

Begrijp je dit?

Het Griekse woord 'doulos' betekent dus *slaaf*.

We bekijken nu hoe het woord 'doulos' in onze *bijbelvertaling* gebruikt wordt.

Wij zoeken dan voor het woord 'doulos' op Strongnummer G1401.

concordant view				
Count	lemma-t	Strong	clis.nl	v.nbgNT
1	doulos	G1401	slaaf	Een slaaf
1	doulos	G1401	slaaf	als slaaf
1	doulos	G1401	slaaf	de slaaf
3	doulos	G1401	slaaf	dienstknecht
7	doulos	G1401	slaaf	een dienstknecht
6	doulos	G1401	slaaf	een slaaf
1	doulos	G1401	slaaf	knecht
42	doulos	G1401	slaaf	slaaf
1	doulos	G1401	slaaf	tot zijn slaaf
1	doulos	G1401	slaaf !	Gij... ..slaaf
2	doulos	G1401	slaaf !	gij... ..slaaf
3	doulos	G1401	slaaf !	slaaf
1	doulos	G1401	slaven	(2/2) een slavenjuk
1	doulos	G1401	slaven	De slaven
2	doulos	G1401	slaven	Slaven
2	doulos	G1401	slaven	als slaven
1	doulos	G1401	slaven	als... ..dienaren
1	doulos	G1401	slaven	dienaren
6	doulos	G1401	slaven	dienstknechten
7	doulos	G1401	slaven	knechten
31	doulos	G1401	slaven	slaven
1	doulos	G1401	van-slaaf	van een dienstknecht
1	doulos	G1401	van-slaaf	van een slaaf

Je ziet dat de Nederlandse interlineair het woord 'doulos' *altijd* met 'slAAF' vertaalt.

Het NBG gebruikt ook 'slAAF', maar ook 'dienstknEcht, knecht en dienaar'.

De vraag rijst dan : *waarom* gebruikt het NBG in bepaalde plaatsen het woord 'dienstknEcht' of 'dienaar' in plaats van het woord 'slAAF' ?

Dat wordt uitgelegd door de Studiebijbel.

Zij verwijzen allereerst naar Openbaring 1:1

Openbaring 1:1 (NBG)

Openbaring van Jezus Christus, welke God Hem gegeven heeft om zijn **dienstknEchten** te tonen hetgeen weldra moet geschieden, en welke Hij door de zending van zijn engel aan zijn **dienstknEcht** Johannes heeft te kennen gegeven.

1:1 ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΗΝ ΕΔΩΚΕΝ ΑΥΤΩ Ο ΘΕΟΣ ΔΕΙΞΑΙ
apokalupsis iēsou christou hēn edōken autō ho theos deixai
onthulling van-Jezus Christus welke geeft aan-hem de God om-te-tonen

ΤΟΙΣ ΔΟΥΛΟΙΣ ΑΥΤΟΥ Δ ΔΕΙ ΓΕΝΕΣΘΑΙ ΕΝ ΤΑΧΕΙ ΚΑΙ
tois doulois autou ha dei genesthai en tachei kai
aan-de slaven van-hem de-dingen-die |moet |worden~ in snelheid en

ΕΣΗΜΑΝΕΝ ΑΠΟΚΤΕΙΛΑΣ ΔΙΑ ΤΟΥ ΑΓΓΕΛΟΥ ΑΥΤΟΥ ΤΩ ΔΟΥΛΩ ΑΥΤΟΥ
esēmanen aposteilas dia tou aggelou autou tō doulō autou
hij-duidt-aan afvaardigende door de boodschapper van-hem aan-de slaaf van-hem

ΙΩΑΝΝΗ

iōannē

Johannes

Hier wordt gesproken over de 'slaven' van God.

Ook verwijst de Studiebijbel naar Handelingen 2:18

Handelingen 2:18 (NBG)

ja, zelfs op mijn **dienstknEchten** en mijn **dienstmaagden** zal Ik in die dagen van mijn Geest uitstorten en zij zullen profeteren.

2:18 ΚΑΙ ΓΕ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΔΟΥΛΟΥΣ ΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΑΣ ΔΟΥΛΑΣ ΜΟΥ ΕΝ
kai ge epi tous doulous mou kai epi tas doulas mou en
en zéker op de slaven van-mij en op de slavinnen van-mij in

ΤΑΙΣ ΗΜΕΡΑΙΣ ΕΚΕΙΝΑΙΣ ΕΚΧΕΩ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΜΟΥ ΚΑΙ
tais hēmerais ekeinais ekcheō apo tou pneumatos mou kai
de dagen die |ik-zal-uitgieten van-af de geest van-mij en

ΠΡΟΦΗΤΕΥΣΟΥΣΙΝ

prophēteusousin

|zij-zullen-profeteren

Daarin zegt God : 'Ik zal op de slaven van mij en op de slavinnen van mij mijn geest uitgieten.'

De Studiebijbel zegt dan in deel 12, bladzijde 155-156 : In *deze* gevallen wordt het woord 'doulos' in plaats van met het woord 'slaaf' – **vanwege de in onze taal en cultuur negatieve bijklank** – meestal vertaald met 'dienstknecht, dienaar'.

Ik wil je even laten zien wat er hier gebeurt.

Het Woord van God zegt dat iemand een 'slaaf' is.

En dan zeggen onze vertalers : 'Nee, het woord slaaf heeft een negatieve bijklank, wij vertalen met dienstknecht'.

Hier wordt dus *opzettelijk* de betekenis van Gods Woord veranderd.

Wanneer je in je bijbel in Romeinen 1:1 leest : 'Paulus, een dienstknecht van Christus Jezus', dan krijg je *foutieve* informatie.

Je leest iets wat er *niet* staat.

Maar dat weet je niet.

Want je vertrouwt op je bijbel.

Je vertrouwt erop dat de vertalers de juiste keuzes hebben gemaakt.

Maar dat hebben ze niet gedaan.

Want zij hebben het woord 'slaaf' in Romeinen 1:1 *opzettelijk* veranderd in 'dienstknecht'.

Let even op.

Ik wil heel graag *benadrukken* dat de *bedoelingen* van onze vertalers *heel nobel* zijn.

Zij vinden het woord 'slaaf' niet goed passen bij de persoon Paulus.

Zij vinden dat er een negatieve bijklank in het woord 'slaaf' zit.

Zij vinden het woord 'slaaf' in deze passage eigenlijk *aanstootgevend*.

Uit *respect* voor de persoon Paulus veranderen zij het woord 'slaaf' in Romeinen 1:1 in 'dienstknecht'.

Deze verandering in Romeinen 1:1 *lijkt* heel *onschuldig*.

Heel veel broeders halen dan ook hun schouders op.

Ze zeggen : waar maak je je zo druk over?

Dienstknecht of slaaf, wat maakt het uit ?

Maar zij hebben er geen idee van dat *kleine* veranderingen *grote* gevolgen hebben.

In de eerste plaats begrijp je deze passage in Romeinen 1:1 niet.

Je *denkt* dat je begrijpt wat er staat.

Maar dat is niet zo.

Want je leest iets wat er *niet* staat.

Maar dat weet je niet.

Want je vertrouwt op je bijbel.

Ik vraag het *nog* een keer aan je : 'Weet je wel, wat je leest ?'

Nee, je weet *niet* wat je leest.

Je *denkt* dat je weet wat je leest.

Weet je, je *denkt* dat je met je bijbel het zuivere Woord van God in handen hebt.

Maar dat heb je niet.

Want Gods woorden worden door onze vertalers *opzettelijk* veranderd.

Alleen al met het woord 'doulos' 27 keer.

Maar er gebeurt nog veel meer.

Het woord 'slaaf' wordt in 27 passages vervangen door het woord 'dienstknecht'.

De meeste van die passages gaan over onze verhouding tot onze Heer.

Weet je, Christus heeft ons gekocht en betaald.

Hij is onze *Heer*.

En wij zijn zijn slaven.

Wij zijn *verplicht* Hem te gehoorzamen.

Zo zou het *moeten* zijn.

Maar wij hebben de *gehoorzaamheid* van een slaaf vervangen door de *vrijblijvendheid* van een dienstknecht.

Maar, zeg je, dat wist ik echt niet, dat ik een slaaf van Christus ben.

Nee, dat begrijp ik.

Dat komt omdat de vertalers het woord 'slaaf' in 'dienstknecht' hebben veranderd.

Weet je wel, wat je leest ?

In je *bijbel*, bedoel ik.

Nee, je weet *niet* wat je leest.

Je *denkt* dat je weet wat je leest.

Ik wil je nu laten zien hoe een *kleine* verandering in de vertaling de *werkelijke betekenis* van een passage wegneemt.

Ik lees met je Filippenzen 2 : 6-7.

Filippenzen 2:6-7 (NBG)

6 die, in de gestalte Gods zijnde, het Gode gelijk zijn niet als een roof heeft geacht,

2:6 ΟC ΕΝ ΜΟΡΦΗ ΘΕΟΥ ΥΠΑΡΧΩΝ ΟΥΧ ΑΡΠΑΓΜΟΝ
hos en morphē theou huparchōn ouch harpagmon
die in gedaante van-God | zijnde niet beroving

ΗΓΗΣΑΤΟ ΤΟ ΕΙΝΑΙ ΙΣΑ ΘΕΩ
hēgēsato to einai isa theō
acht~ het te-zijn gelijke-dingen aan-God

7 maar Zichzelf ontledigd heeft, en de gestalte van een dienstknecht heeft aangenomen, en aan de mensen gelijk geworden is.

2:7 ΑΛΛΑ ΕΑΥΤΟΝ ΕΚΕΝΩΣΕΝ ΜΟΡΦΗΝ ΔΟΥΛΟΥ
alla heauton ekenōsen morphēn doulou
maar zichzelf leeg-maakt gedaante van-slaaf

ΛΑΒΩΝ ΕΝ ΟΜΟΙΩΜΑΤΙ ΑΝΘΡΩΠΩΝ
labōn en homoiōmati anthrōpōn
| in-ontvangst-nemende in gelijkenis van-mensen

ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΣΧΗΜΑΤΙ ΕΥΡΕΘΕΙΣ ΩΣ
genomenos kai schēmati heuretheis hōs
| wordende~ en in-manier-van-doen | gevonden-wordende als

ΑΝΘΡΩΠΟΣ
anthrōpos
mens

Vers 6 zegt ons dat Christus in de gedaante van God is.

Vers 7 zegt ons dat Christus de gedaante van een 'doulos', van een *slaaf*, in ontvangst neemt.

Niet de gedaante van een *dienstknecht*, zoals de vertaling zegt.
Nee, de gedaante van een *slaaf*.
Christus was *eerst* in de gedaante *Gods*.
En Hij neemt vervolgens de gedaante van een *slaaf* in ontvangst.
Een groter *contrast* is niet denkbaar.

Nu wordt het woord 'slaaf' door onze vertalers in *deze* passage als 'aanstootgevend' geacht.
De vertalers proberen dan die aanstootgevendheid te *verzachten*.
Want zij vinden dat het woord 'slaaf' niet *past* bij de persoon van onze Heer.
Uit *respect* voor onze Heer vertalen zij daarom hier 'doulos' met het woord 'dienstknecht'.
En daarmee ontgaat ons de *werkelijke betekenis* van deze passage.

Wij gaan naar vers 8.

Filippenzen 2:8 (NBG)

En in zijn uiterlijk als een mens bevonden, heeft Hij Zich vernederd en is gehoorzaam geworden tot de dood, ja, tot de dood des kruises.

2:8	ΕΤΑΠΕΙΝΩCΕΝ	ΕΑΥΤΟΝ	ΓΕΝΟΜΕΝΟC	ΥΠΗΚΟΟC	ΜΕΧΡΙ	ΘΑΝΑΤΟΥ
	etapeinōsen	heauton	genomenos	hupēkoos	mechri	thanatou
	hij-vernederd	zichzelf	wordende~	gehoorzaam	tot-aan	dood

ΘΑΝΑΤΟΥ	ΔΕ	CΤΑΥΡΟΥ
thanatou	de	staurou
dood	echter	van-kruis

Christus vernedert zich en wordt gehoorzaam tot de dood.
Ja, natuurlijk.
Want onze Heer is in de gedaante van een *slaaf*.
En van een 'doulos', een *slaaf*, wordt *onvoorwaardelijke* gehoorzaamheid geëist.
Zelfs tot de dood.
Begrijp je ?
Een *dienstknecht* hoeft niet te gehoorzamen.
Een dienstknecht kan zeggen : 'Ik doe het niet. Ik zoek wel een andere baas.'
Maar een *slaaf* niet.
Een slaaf is *volkomen afhankelijk* van zijn heer.
Van een slaaf wordt *absolute* gehoorzaamheid verwacht.
Christus is in de gedaante van een slaaf.
Daarom wordt Hij ook gehoorzaam tot de *dood*.

Dat onze Heer in de gedaante van een slaaf is, zien wij terug in in de hof van Gethsemane.
Onze Heer zondert zich af van zijn leerlingen.
Onze Heer wordt dodelijk beangst.
En zijn zweet wordt als bloeddruuppels, die op de aarde vallen.
Want onze Heer weet dat Hij de zonde van de wereld op zich gaat nemen.
En onze Heer werpt zich ter aarde.
En Hij bidt, dat, indien het *mogelijk* ware, die ure aan Hem voorbij zal gaan.
En Hij zegt : Abba, Vader, alles is U mogelijk, neem deze beker van mij weg.'

En dan voegt Hij eraan toe : 'Echter niet wat *Ik* wil, maar wat *U* wilt.'
Dan gaat onze Heer terug naar zijn leerlingen.
En Hij vindt hen slapende.
En dan zondert onze Heer zich weer af.
En Hij werpt zich voor de *tweede* keer ter aarde.
En Hij bidt weer of die beker aan Hem voorbij mag gaan.
En Hij voegt er opnieuw aan toe : 'Echter niet wat *Ik* wil, maar wat *U* wilt.'

Dan gaat onze Heer weer terug naar zijn leerlingen.
En Hij vindt hen opnieuw slapende.
En dan zondert onze Heer zich voor de *derde* keer af.
Hij werpt zich voor de *derde* keer ter aarde.
En hij bidt voor de *derde* keer dat de beker weggenomen zal worden.
En voor de *derde* keer zegt Hij : 'Echter niet wat *Ik* wil, maar wat *U* wilt.'

In Getsemane laat onze Heer zien dat Hij de *gehoorzame slaaf* is.
Niet *zijn* wil, maar de wil van zijn *heer* geschiedt.
Waarom is onze Heer zo beangst ?
Omdat hij weet dat zijn *lot onontkoombaar* is.
Onze Heer heeft geen keus.
Hij *moet* de zonde van de wereld op zich nemen.
Waarom ?
Omdat zijn *heer* dat wil.
Daarom staat er hier in Filippenzen 2: 8 dat Christus *gehoorzaam* wordt tot de *dood*.
Begrijp je ?
Het gaat in Filippenzen 2:6-8 over de *vernedering* en de *gehoorzaamheid* van Christus.
Tot nu toe hebben we alleen gesproken over de gehoorzaamheid van Christus.
Wat is dan zijn vernedering ?
Kijk, dat Christus mens geworden is, is op zich geen vernedering.
Mens zijn is geen vernedering.
Een mens is gemaakt naar Gods beeld, als zijn gelijkenis.
Dat is geen vernedering.
Dat Christus de zonde van de wereld op zich neemt is ook geen vernedering.
Het is iets verschrikkelijks.
Zo verschrikkelijk, dat God drie uur duisternis over de aarde bracht.
Zodat geen mensenoog zou aanschouwen wat toen plaatsvond.
Maar dat was niet zijn vernedering.
Want onze Heer was ook in zijn sterven volmaakt gehoorzaam aan zijn God en Vader.

Als wij praten over de vernedering van onze Heer, dan past ons uiterste behoedzaamheid en voorzichtigheid.
Want wij hebben het over onze *Heer*.
Weet je, in je *bijbel* ontgaat je die vernedering.
Je ziet het niet.
Omdat er één woord verkeerd vertaald is.
Want in je *bijbel* lees je dat onze Heer in de gedaante van een *dienstknecht* is.
Maar in het Woord van God staat dat onze Heer in de gedaante van een *slaaf* is.

En dan gebeurt er iets dramatisch – in de toevoeging.
In de toevoeging – ja, tot de dood van het kruis.

Je ziet in de interlineair dat er *niet* staat : 'ja'.

Je ziet, dat er eigenlijk staat : *echter*.

'Echter' is de vertaling van het Griekse woordje 'dè'.

Volgens de Studiebijbel betekent het woordje 'dè' : een gedachtesprong naar iets *anders*.

Een *wisseling* in *aandacht*.

Iets als : 'en toch ...'

Dat betekent dus dat we *extra goed* moeten opletten.

Ik wijs je erop dat er staat : 'echter, dood van kruis'.

Er staat niet : dood van *het* kruis.

Maar er staat : dood van *een* kruis.

Een *kruisdood*, dus.

Weet je waar een kruis oorspronkelijk voor bedoeld was ?

Een kruis was voor weggelopen slaven.

Weggelopen slaven werden gekruisigd als afschrikwekkend voorbeeld voor andere slaven.

Onze Heer sterft dus de dood van een weggelopen slaaf.

Ik wil graag dat je één ding begrijpt.

Er is niemand, die rechtvaardig is, ook niet één.

Jawel, één, onze Heer.

Er is niemand die doet wat goed is, zelfs niet één.

Jawel, één, onze Heer.

Allen zijn afgeweken van God.

Ja, maar één niet, onze Heer.

Onze Heer was gehoorzaam aan God, tot de dood.

Hij liep *niet* weg.

Dat zagen wij in Getsemane.

En dan bewerkt God dat onze Heer openlijk terechtgesteld wordt omdat Hij weggelopen zou zijn.

Snap je dat ?

Onze Heer is als slaaf gehoorzaam tot de dood.

En dan wordt Hij openlijk terecht gesteld alsof Hij *niet* gehoorzaam is.

Terwijl de Heer onze zonden draagt, wordt hij openlijk te schande gemaakt, alsof Hij onze zonden *niet* draagt.

Dat is de schande van het kruis.

Dat is de bittere vernedering voor onze Heer.

Weet je, *wij* moeten eigenlijk aan een kruis hangen.

Want *wij* zijn de weggelopen slaven.

Gods Woord zegt :

Wij *allen* dwaalden als schapen,

wij wendden ons *ieder* naar zijn eigen weg,
maar de HERE heeft ons *aller* ongerechtigheid op hem doen neerkomen.
Hij werd mishandeld en *vernederd*, maar hij deed zijn mond niet open.
Als een lam dat ter slachting geleid wordt
en als een schaap dat stom is voor zijn scheerders,
zo deed hij zijn mond niet open.

Onze Heer werd *ten onrechte* gekruisigd.
Want Hij was als slaaf *niet* weggelopen.
Maar zelfs in *die* vernedering deed onze Heer zijn mond niet open.
Hij was in zijn diepste vernedering gehoorzaam aan zijn *heer*.
Als je ogen hiervoor geopend worden, dan kniel je in aanbidding neer.
En dan zeg je : 'Ja. Heer, u bent Heer.'

Filippenzen 2:9-11 (NBG):

Daarom, zegt God, *daarom* heeft God Hem ook *uitermate* verhoogd
en Hem de naam *boven* alle naam geschonken.

En dan belooft God iets..

God belooft dat er een moment in de geschiedenis van het universum komt
dat *alle* ogen van *alle* schepselen in het *gehele* universum geopend zullen worden voor *deze*
vernedering van onze Heer en voor *deze gehoorzaamheid* van onze Heer.
En dan, als hun ogen geopend worden, zullen alle schepselen zich in aanbidding voor onze Heer
neerbuigen.
En zeggen : 'Ja, Heer, u bent Heer.'

Opdat in de naam van Jezus zich *alle* knie zou buigen
van hen, die in de hemel en die op de aarde en die onder de aarde zijn
en *alle* tong zou belijden : Jezus Christus is Heer,
tot eer van God de Vader.

Wat een glorieus moment zal dat zijn!

We gaan naar het volgende voorbeeld.
Ik lees met je Hebreëën 1.

Hebreëën 1: 1-2 (NBG)

Nadat God eertijds vele malen en op vele wijzen
tot de vaders gesproken had in de profeten,
heeft Hij nu in het laatst der dagen
tot ons gesproken in de Zoon,
die Hij gesteld heeft tot erfgenaam van alle dingen,
door wie Hij ook de wereld geschapen heeft.

Het gaat mij om de woorden : 'door wie Hij ook de wereld geschapen heeft'.

Hebreeën 1:2 (NBG)

heeft Hij nu in het laatst der dagen tot ons gesproken in de Zoon, die Hij gesteld heeft tot erfgenaam van alle dingen, door wie Hij ook de **wereld** geschapen heeft.

1:2	ΕΠ	ΕΣΧΑΤΟΥ	ΤΩΝ	ΗΜΕΡΩΝ	ΤΟΥΤΩΝ	ΕΛΛΗΓΕΝ	ΗΜΙΝ	ΕΝ
	ep	eschatou	tōn	hēmerōn	toutōn	elalēsen	hēmin	en
	op	laatste	van-de	dagen	deze	hij-spreekt	tot-ons	in
	vzt	bv 2nv ev v	l_ 2nv mv v	zn 1 2nv mv v	va 2nv mv v	wa FE obt bdr 3 ev	vp 1 3nv mv	vzt
	ΥΙΩ	ΟΝ	ΕΘΗΚΕΝ	ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΝ	ΠΑΝΤΩΝ	ΔΙ	ΟΥ	ΚΑΙ
	huiō	hon	ethēken	klēronomon	pantōn	di	hou	kai
	Zoon	die	hij-plaatst	lot-bezitter	van-alle-dingen	door	wie	ook
	zn 2 3nv ev m	vr 4nv ev m	wa FE-HV obt bdr 3 ev	zn 2 4nv ev m	bv 2nv mv o	vzt	vr 2nv ev m	vgw
	ΕΠΟΙΗCΕΝ	ΤΟΥC	ΑΙΩΝΑC					
	epoiēsen	tous	aiōnas					
	hij-maakt	de						
	wa FE obt bdr 3 ev	l_ 4nv mv m						

zelfstandig naamwoord
3e verbuiging
4e naamval accusatief
meervoud
mannelijk

Hier heb je de Griekse tekst.

Allereerst wil ik je wijzen op de grammatica.

Je ziet dat de grammaticale aanduiding aangeeft dat 'tous aionas' vierde naamval meervoud is.

Zie je dat ?

Het NBG had hier in de vertaling ook het *meervoud* moeten gebruiken, dus : 'de werelden'.

Door wie Hij ook de *werelden* geschapen heeft.

Toch ?

Ik wil even met je naar het Nederlandse woord 'wereld' kijken.

We zoeken dan op de NBG-vertaling 'wereld'.

Count	lemma-t	Strong	v.nbgNT	std-1.nl
2	oikoumenE (oikeO)	G3625	ganse wereld	BEHUISD-zijn, bewoonde-wereld
10	oikoumenE (oikeO)	G3625	wereld	BEHUISD-zijn, bewoonde-wereld
1	aiOn	G165	der wereld	ON+INDIEN+ZIJNDE, steeds-ZIJNDE, aeon
14	aiOn	G165	wereld	ON+INDIEN+ZIJNDE, steeds-ZIJNDE, aeon
1	anthrOpos	G444	ter wereld	OPWAARTS+BLIK+WENDER, mens
9	kosmos	G2889	de wereld	SYSTEEM, wereld, sieraad
15	kosmos	G2889	der wereld	SYSTEEM, wereld, sieraad
1	kosmos	G2889	gehele wereld	SYSTEEM, wereld, sieraad
1	kosmos	G2889	over de wereld	SYSTEEM, wereld, sieraad
1	kosmos	G2889	voor de wereld	SYSTEEM, wereld, sieraad
153	kosmos	G2889	wereld	SYSTEEM, wereld, sieraad

En dan zien we verschillende Griekse woorden voor het Nederlandse woord 'wereld'.
 We vinden de volgende Griekse woorden : kosmos, aion, oikoumene en anthropos.
 Oikoumene is de Griekse naam voor 'de bewoonde wereld'.
 En 'anthropos' is het Griekse woord voor 'mens'.
 Oikoumene en anthropos betekenen dus niet 'wereld', maar hebben hun *eigen* betekenis.

Houden we dus over voor het woord 'wereld' : aion en kosmos.
 Kijken we nu dan naar het woord 'kosmos' :

Count	lemma-t	Strong	v.nbgNT
153	kosmos	G2889	wereld
15	kosmos	G2889	der wereld
9	kosmos	G2889	de wereld
3	kosmos	G2889	(^{3/3}) wereldgeesten
2	kosmos	G2889	aardse
1	kosmos	G2889	voor de wereld
1	kosmos	G2889	sieraad
1	kosmos	G2889	gehele wereld
1	kosmos	G2889	over de wereld

Daar zien we dat 'kosmos' het Griekse woord is voor 'wereld'.
 Zonder twijfel.
 Dus 'aion' weergegeven met 'wereld' is *onjuist*.
 Want 'kosmos' is 'wereld'.
 Deze twee Griekse woorden moet je niet met elkaar verwarren.
 Dat noem je *eenduidigheid* in het vertalen.

Maar wat is dan 'aion' ?
 Wat zegt de Studiebijbel eigenlijk over het woord 'aion'?
 De Studiebijbel geeft voor het woord 'aion' de volgende uitleg :

In deel 11, bladzijde 94 schrijft de Studiebijbel :

In de eerste plaats is aion : 'eeuwigheid'.
 In deze zin kan het woord zowel betrekking hebben op het verleden als op de toekomst.
 Zowel daar waar het verleden geen duidelijk zichtbaar begin heeft als daar waar de toekomst zich zover uitstrekt buiten het menselijk gezichtsveld, dat er geen einde aan **lijkt** te komen, spreekt men van 'eeuwigheid'.

Let in de definitie van de Studiebijbel op het woordje : lijkt .
 Dat er geen einde aan lijkt te komen.
 Hiermee wordt feitelijk gezegd dat er wel degelijk een einde aan de eeuwigheid komt.
 Er is wel degelijk een einde aan een 'aion'.

Dat kun je ook zien aan passages als bijvoorbeeld :

Mattheüs 24:3 (NBG)

Toen Hij op de Olijfberg gezeten was, kwamen zijn discipelen alleen tot Hem en zeiden: Zeg ons wanneer zal dat geschieden, en wat is het teken van uw komst en **van de voleinding der wereld?**

24:3 ΚΑΘΗΜΕΝΟΥ ΔΕ ΑΥΤΟΥ ΕΠΙ ΤΟΥ ΟΡΟΥΣ ΤΩΝ ΕΛΑΙΩΝ ΠΡΟΧΛΘΟΝ
kathēmenou de autou epi tou orous tōn elaiōn prosēlthon
|van-zittende~ echter van-hem op de Berg van-de Olijven |kwamen-tot

ΑΥΤΩ ΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΚΑΤ ΙΔΙΑΝ ΛΕΓΟΝΤΕΣ ΕΙΠΕ ΗΜΙΝ ΠΟΤΕ
autō hoi mathētai kat idian legontes eipe hēmin pote
hem de leerlingen overeenkomstig eigen |zeggende |zeg! ons wanneer?

ΤΑΥΤΑ ΕΣΤΑΙ ΚΑΙ ΤΙ ΤΟ ΣΗΜΕΙΟΝ ΤΗΣ ΣΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ ΚΑΙ
tauta estai kai ti to sēmeion tēs sēs parousias kai
deze-dingen |zal-zijn~ en wat? het teken van-de jouw aanwezigheid en

ΣΥΝΤΕΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ
sunteleias tou aiōnos
van-voltooiing van-de aeon

Mattheüs 24:3 de *voleinding* van de **aion**, 'eeuwigheid' (NBG : wereld)

Marcus 10:30 (NBG)

of hij ontvangt honderdvoudig terug: nu, in deze tijd, huizen en broeders en zusters en moeders en kinderen en akkers, met vervolgingen, en in **de toekomstige eeuw** het eeuwige leven.

10:30 ΕΑΝ ΜΗ ΛΑΒΗ ΕΚΑΤΟΝΤΑΠΛΑΣΙΟΝΑ ΝΥΝ
ean mē labē hekatontaplasiona nyn
in-het-geval-dat toch-niet |(dat)-hij-in-ontvangst-zal-nemen honderdvoudig nu

ΕΝ ΤΩ ΚΑΙΡΩ ΤΟΥΤΩ ΟΙΚΙΑΣ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΑΣ ΚΑΙ
en tō kairō toutō oikias kai adelphous kai adelphas kai
in de periode deze woonhuizen en broeders en zusters en

ΜΗΤΕΡΑΣ ΚΑΙ ΤΕΚΝΑ ΚΑΙ ΑΓΡΟΥΣ ΜΕΤΑ ΔΙΩΓΜΩΝ ΚΑΙ ΕΝ ΤΩ ΑΙΩΝΙ
mēteras kai tekna kai agrous meta diōgmōn kai en tō aiōni
moeders en kinderen en velden met vervolgingen en in de aeon

ΤΩ ΕΡΧΟΜΕΝΩ ΖΩΗΝ ΑΙΩΝΙΟΝ
tō erchomenō zōēn aiōnion
de |komende~ leven aeonisch

Marcus 10:30 de *toekomstige* 'aion' eeuwigheid (NBG-eeuw)

Let nu op.

De Studiebijbel zegt dat er aan de 'eeuwigheid' geen einde **lijkt** te komen.

De Studiebijbel zegt dus feitelijk dat 'eeuwigheid' een *einde* heeft.

Maar dat is *niet* de *Nederlandse definitie* van 'eeuwigheid'.

De definitie van Koenen voor 'eeuwigheid' is : 'duur zonder aanvang of einde'.

We kunnen nu dus een aantal dingen vaststellen.

De definitie van Koenen voor 'eeuwigheid' past niet op de definitie van de Studiebijbel.

De definitie van het woordenboek Koenen voor 'eeuwigheid' past bovendien niet voor het woord 'aion' in bovengenoemde passages in Mattheus en Marcus, omdat er van een 'einde van de eeuwigheid' gesproken wordt en van een 'toekomstige eeuwigheid'.

Conclusie : 'aion' is dus niet 'eeuwigheid' volgens de gebruikelijke Nederlandse definitie van 'eeuwigheid'.

In alle plaatsen waar in de bijbelvertaling gesproken wordt van 'eeuwigheid', staat er eigenlijk : 'een periode, waar geen einde aan **lijkt** te komen'.

Wat nu ?

Wij raadplegen weer het Nederlandse woordenboek van Koenen.

Daarin zegt Koenen : 'aeon' is 'een onafzienbare tijdsruimte'.

Deze omschrijving past heel goed bij de uitleg van de Studiebijbel.

Het Griekse woord aiōn wordt in de Nederlandse interlineaire vertaling dan ook weergegeven met 'aeon'.

De tekst uit Hebreëen 1:2 luidt dan : 'door wie Hij ook de aeonen maakt.'

Hebreëen 1:2 (NBG)

heeft Hij nu in het laatst der dagen tot ons gesproken in de Zoon, die Hij gesteld heeft tot erfgenaam van alle dingen, door wie Hij ook de **wereld** geschapen heeft.

1:2	ΕΠ	ΕΣΧΑΤΟΥ	ΤΩΝ	ΗΜΕΡΩΝ	ΤΟΥΤΩΝ	ΕΛΑΛΗΣΕΝ	ΗΜΙΝ	ΕΝ	ΥΙΩ	ΟΝ
	ep	eschatou	tōn	hēmerōn	toutōn	elalēsen	hēmin	en	huiō	hon
	op	laatste	van-de	dagen	deze	hij-spreekt	tot-ons	in	Zoon	die

ΕΘΗΚΕΝ	ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΝ	ΠΑΝΤΩΝ	ΔΙ	ΟΥ	ΚΑΙ	ΕΠΟΙΗΣΕΝ	ΤΟΥΣ	ΑΙΩΝΑΣ
ethēken	klēronomon	pantōn	di	hou	kai	epoiēsen	tous	aiōnas
hij-plaatst	lot-bezitter	van-alle-dingen	door	wie	ook	hij-maakt	de	aeonen

Zie je dat ?

In je *bijbel* staat 'wereld'.

Maar er staat eigenlijk wat *anders*.

Er staat eigenlijk : 'aeonen'.

Maar dat weet je niet.

Want je vertrouwt op je bijbel.

Ik vraag het je *nog* een keer : *Weet* je wel, wat je leest?

Nee, je *weet* niet wat je leest.

Je *denkt* dat je weet wat je leest.
Met het woord 'aion' overkomt je dit niet 1 keer.
Nee, 122 keer.

Wat zijn dan 'aeonen' ?

Aeonen zijn onafzienbare tijdsruimten die te maken hebben met het *proces* van Gods raadsbesluit.

Alles gebeurt in geregelde *volgorde*.

Efeze 3:11

Volgens het *voornemen* van de aeonen.

Efeze 3:11 (NBG)

naar **het eeuwige voornemen**, dat Hij in Christus Jezus, onze Here, heeft uitgevoerd,

3:11	ΚΑΤΑ	ΠΡΟΘΕΣΙΝ	ΤΩΝ	ΑΙΩΝΩΝ	ΗΝ	ΕΠΟΙΗΣΕΝ	ΕΝ	ΤΩ	ΧΡΙΣΤΩ
	kata	prothesin	tōn	aiōnōn	hēn	epoiēsen	en	tō	christō
	overeenkomstig	voornemen	van-de	aeonen	dat	hij-maakt	in	de	Christus

ΙΗΣΟΥ	ΤΩ	ΚΥΡΙΩ	ΗΜΩΝ
iēsou	tō	kuriō	hēmōn
Jezus	de	Heer	van-ons

1 Timotheus 1:17 (NBG)

De **Koning der eeuwen**, de onvergankelijke, de onzienlijke, de enige God, zij eer en heerlijkheid in alle eeuwigheid! Amen.

1:17	ΤΩ	ΔΕ	ΒΑΣΙΛΕΙ	ΤΩΝ	ΑΙΩΝΩΝ	ΑΦΘΑΡΤΩ	ΑΟΡΑΤΩ	ΜΟΝΩ
	tō	de	basilei	tōn	aiōnōn	aphthartō	aoratō	monō
	aan-de	echter	Koning	van-de	aeonen	aan-onvergankelijke	onzichtbare	alleen

ΘΕΩ	ΤΙΜΗ	ΚΑΙ	ΔΟΞΑ	ΕΙΣ	ΤΟΥΣ	ΑΙΩΝΑΣ	ΤΩΝ	ΑΙΩΝΩΝ	ΑΜΗΝ
theō	timē	kai	doxa	eis	tous	aiōnas	tōn	aiōnōn	amēn
God	eer	en	heerlijkheid	tot-in	de	aeonen	van-de	aeonen	amen

Daarom is God ook de *Koning* van de aeonen.

Ik wil nu even met je evalueren.

'Aion' is dus niet 'eeuwigheid'.

'Eeuwigheid' bestaat niet in in het Woord van God.

Het Woord van God spreekt over 'aeonen', onafzienbare tijdsruimten.

Begrijp me goed.

Ik wil hier *opnieuw* benadrukken dat de *bedoelingen* van onze vertalers *heel nobel* zijn.

De vertalers vinden dat het woord 'eeuwigheid' bij God hoort.
Misschien vind *jij* dat ook.
Maar God zelf denkt daar heel anders over.
God vindt dat 'aeonen' bij Hem passen.
God zegt van zichzelf dat Hij de '*Koning* van de aeonen' is.
Dat betekent dat Hij *alles* onder controle heeft.
Dat *alles* precies zo gaat zoals *Hij* Zich dat voorgenomen heeft.
Volgens het 'voornemen van de aeonen'.

Heel veel mensen voelen hun geloofsopvattingen wankelen, als hen verteld wordt dat er geen 'eeuwigheid' is.
Dan roepen ze : 'En ons 'eeuwige' leven dan ?
Tja.
Er is inderdaad *geen* 'eeuwig' leven.
Er is een 'aeonisch' leven.
Het leven van de komende aeonen.

Ja, maar er komt toch een einde aan de aeonen ?
Inderdaad.
Maar dan komt er ook een einde aan ons aeonische leven.
Inderdaad.
Wat dan ?
Leven we dan niet meer ?
Natuurlijk wel.
Aeonisch is een aanduiding.
Een karakterisering van een periode.

Kijk, wij zijn allemaal *tieners* geweest.
Dat is een aanduiding.
Dat is een karakterisering van een periode.
Toen wij 10 jaar werden, begonnen onze tienerjaren.
En toen we 20 jaar werden, hielden onze tienerjaren op.
Leefden we daarna niet meer ?
Nou, de hele zaal zit hier vol met mensen die eens tiener geweest zijn.

Zo is het ook met het aeonische leven.
Wanneer de aeonen voorbij zijn, leven we gewoon verder.
Want met de opstanding krijgen wij onsterfelijkheid.
Snap je ?

Dit is niet de plaats en de tijd om uitvoerig over de aeonen te praten.
Maar je begrijpt wel, dat dit een buitengewoon belangrijk onderwerp is.
Eigenlijk is het woord 'aeon' de sleutel tot Gods Woord.
Als je het woord 'aeon' begrijpt, dan begrijp je Gods Woord.
Dan begrijp je dat *alles* in Gods Woord betrekking heeft op het *voornemen* van de aeonen.

Ik heb je met het ISA-programma twee woorden laten zien : doulos en aion.

2 -----> 149

Daaruit bleek dat, waar deze woorden in onze bijbelvertaling voorkomen, zeker 149 bijbelteksten verkeerd vertaald zijn.

4.932

Er zijn in het Nieuwe Testament 4.932 verschillende Griekse woorden.
Je begrijpt hoe *voorzichtig* wij met onze bijbelvertaling om moeten gaan.
Eigenlijk moeten we helemaal opnieuw beginnen met het bestuderen van Gods Woord.
Voor dat doel hebben we een *eenduidige, Nederlandse* interlineair gemaakt.
Met heel veel *schroom*.
We hebben het met de grootste *zorgvuldigheid* gemaakt.
Maar misschien heb je toch nog suggesties.
Die horen we dan graag.

Weet je wel, wat je leest ?
In je *bijbel*, bedoel ik.
Je weet nu het antwoord.
Nee, je weet niet wat je leest.
Je *denkt* dat je weet wat je leest.

Jouw bijbel is *niet* Gods Woord.
Jouw bijbel is een *vertaling* van Gods Woord.
Wees niet tevreden met je bijbel.
Maar bestudeer *Gods Woord*.
Met behulp van de eenduidige, Nederlandse interlineair.

Misschien ontdek je wel dat sommige van je geloofsopvattingen niet waar zijn.
Misschien zeg je dan wel : 'Wat houd ik dan nog over ?'
Ja, jouw geloofsopvattingen kunnen verdwijnen.
Maar je krijgt er Gods Woord voor terug.

Een stem zegt : roep !
En ik zeg : wát zal ik roepen ?
Alle vlees is als gras
en al zijn heerlijkheid is als een bloem in het gras.
Het gras verdort
en de bloem valt af.
Maar het woord van onze God blijft tot in de aeon.